

foto: www.racergallery.com

KPOs Racing Minutes: Běleč - Mistrovství UAC v Časovce, UAC Jedoměřické okruhy

V sobotu 26.5. se v Bělči konalo mistrovství UAC v časovce, a tak se po krátké odmlce způsobené vyšším nasazením v práci a také tristními výsledky v závodech opět hlásím s krátkým resumé z víkendového sportovního klání.

Na krásné lehce zvlněné trati čekalo na závodníky 25 kilometrů po kvalitním asfaltu. Na start se za náš tým postavil Ondra Sedláček společně se mnou. Prozíravě jsme vyrazili již v 7 hodin ráno a startovali jsme ještě za relativního chladu.

O časovce toho moc psát nejde. Předjel jsem tři borce, co startovali přede mnou. Mě na trati nepředjel nikdo. Musím podotknout, že úprava posedu (posunutí řídítek níž) udělala skutečně své a jelo se mi výborně. Tomu odpovídá i relativně pěkné umístění. Dojel jsem 15. (průměrná rychlost 39,7), Ondra pak půl minutu za mnou 17. Před týdnem na hromadném závodě v Bělči jsme dopadli naopak - Ondra skončil místo přede mnou a včerejší výsledek tedy potvrzuje, že naše forma je letos srovnatelná. Co se týká špičky startovního pole, nejrychlejším mužem závodu byl Pavel Krob (Cykloport Kern), který 25 km dlouhou trať ujel průměrem 44,9 km/h. V kategorii A si dojel pro mistrovský dres Tomáš Okrouhlický (Královice), v céčku Standa Hájek (Cykloport Kern) a v děčku Igor Kubín (HIC Markus).

Den nato, v neděli 27.5., se jel hromadný závod poháru UAC v Jedoměřicích. K překvapení mému i všech ostatních jsem se při prezentaci dozvěděl, že závod se jede v opačném gardu než je obvyklé z důvodu nízkého počtu lidí kteří by fungovali jako regulovčící na křižovatkách. Závod se jel tedy na pravou ruku. Tato novinka ovšem nic nezměnila na tom, že Jedoměřické okruhy jsou jeden z nejnáročnějších UAC závodů.

Závod je dlouhý a na rozdíl od podobně dlouhých Sojovic má dvoukilometrový kopec. I přes předpověď hlásající pro dopoledne jasné počasí se nad trati honily mraky a v posledním kole již přšelo. Na startu se sešel mnohem menší počet lidí než před týdnem na Bělči. Špička UAC zde byla ovšem kompletní. Na jezdce čekalo 5 dvacetikilometrových okruhů se zmíněným dvoukilometrovým stoupáním.

V deset hodin se odstartovalo. V relativně volném tempu se objelo první kolo. Vrchařská prémie byla kvůli změně trasy vypsána na vrchol stoupání před Jedoměřicemi a tento důvod předurčil dění v závěru prvního kola. Do kopce se jelo v nejprudších partiích dvacítkou, což pro mě znamenalo jít na několik minut na maximum – tepák ukazoval 192.

Každopádně první kolo dopadlo dobře a z rozbitého sjezdu jsem se řítily opět pěkně v balíku ovšem již ztenčeného o pár jedinců, kteří neudrželi tempo. Po nájezdu na hlavní silnici se tempo výrazně zrychlilo – do mírného stoupání se místy jelo přes 40 km/h. Asi stovku metrů před námi jsem totiž zahlédl oranžový dres Viessmann, ve kterém odváděl tvrdou práci ve stoupání odjetý Michal Koš. Před sjezdem do Srbče jsme unik zlikvidovali a tempo se tedy uklidnilo. Stoupání v závěru druhého kola bylo stejně rychlé jako v kole prvním a přes to, že jsem ještě cítil drobnou rezervu, rozhodl jsem se nejet úplně na maximum, počkat na skupinu za mnou a postupně sjíždět odpadlíky zepředu.

Po chvíli jsem narazil na Miloše Krejčího (cyklotrenink.com), který rovněž neudržel tempo skupiny a čekal na skupinu za ním. Pokračovali jsme tedy ve dvou. Po několika kilometrech nás dojela trojice závodníků, ve které byli Pinkava (KHS Ceny Tisku), Kotýnek (Vokolek Import) a Sušánka (Rock Machine). Pokračovali jsme tedy v počtu, ve kterém si již člověk v závěti odpočal a naše tempo opět začalo připomínat silniční závod.

V kopci na konci třetího kola se situace diametrálně změnila a společně se Sušánkou jsme udávali tempo. V tomto složení jsme pokračovali v podobném duchu, jako jsem popsal výše. Jediným zpestřením bylo, že v nájezdu do čtvrtého (nebo do pátého?) kola jsme dojeli Vencu Cafourka (SOS) a pokračovali tedy v šesti. Negativní bylo, jak jsem zmínil již úvodu, že na trati přšelo a poslední kolo jsme jeli po mokré silnici, což především ve sjezdu působilo drobné problémy. Je potřeba podotknout, že v naší šestičlenné skupině jsme byly do poháru UAC přihlášení jen tři (Miloš Krejčí, Venca Cafourek a já). Ve stoupání jsem si tedy kontroloval především Vencu s Milošem. Před nejprudší částí Miloš zrychlil, já společně s ním, na což již nestačil zareagovat Venca. Do cíle jsme tedy spurtovali sami Milošem, bohužel pro mě neúspěšně.

Stejně jako loňský rok musím konstatovat, že je to závod z těch hůře zabezpečených. Tím ani není myšlena práce pořadatelů. Ta byla perfektní. Spíše se jedná o to, že relativně velká část závodu se jede po hlavní silnici, že v několika místech byl v zatáčkách pod sjezdem nezametený písek a že asfalt je z větší části kvality nevalné.

Vít Černý, KPO

výsledky a další informace: <http://www.uac.cz>
fotogalerie Běleč např.: www.racergallery.com

foto: www.racergallery.com